

vidner om en vis Billighedsfølelse. De har uden at ønske og ville det paaført den danske Stat et Tab. Man kunde ikke forlange, at Sverige eller den svenske Riksbank selv skulde bære det. De har benyttet deres Ret i Henhold til Konventionen, men de erkender, at det er et Tab, som svenske Borgere ikke er uskyldige i, idet de har kolluderet med danske Smuglere og maaske ogsaa med svenske Smuglere — det hele er ikke nogen meget proper Affære. Den svenske Riksbank og den svenske Lovgivningsmagt er ganske uskyldige i det, men Sagen berører dog Sverige noget, og man har saa stillet sig kulant med Hensyn til Afviklingen af Forholdet, hvad jeg finder meget rosværdigt.

Det ærede Medlem var ligesom det ærede 18de tingvalgte Medlem inde paa Spørgsmaalet om Nationalbankens moralske Pligt. I Folketinget udtalte jeg, at Nationalbanken utvivlsomt ingen juridisk Pligt har; og det er vel heller ikke hævdet fra nogen Side. Jeg har ogsaa udtalt, at jeg ikke mener, den har nogen moralsk Pligt. Men jeg har sagt, at hvis man mener, der er opstaaet en særlig Fordel for Nationalbanken ved dette Forhold, er det en Sag, der kan undersøges i Forbindelse med de Undersøgelser, der vil blive anstillet i Anledning af Guldloven. I hvert Tilfælde maa yderligere Overvejelser af denne Sag henvises til Behandlingen af Guldloven. Men da Regeringen ikke nærer den Mening, at der heraf kan opstaa nogen særlig Forpligtelse for Nationalbanken, har vi ikke indledet Forhandling derom.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) og det ærede 18de landstingsvalgte Medlem udtalte, at de danske Statsgældsbeviser forhaabentlig vilde blive liggende fast i den svenske Riksbank, og det ærede 18de landstingsvalgte Medlem spurgte, om Riksbanken havde nogen Forpligtelse til at lade dem ligge fast. Det har den ikke. Naar den svenske Riksbank har ment ikke at kunne fastholde den løse Kredit til saa store Beløb overfor Danmarks og Norges Nationalbanker, men maatte have Dækning derfor, ligger det i dens oktrojmæssige Forhold, og det Krav, der stilles, er, at det skal være et omsætteligt Papir, at der i hvert Fald i Teorien skal være Adgang til at omsætte det. Jeg tror derfor ikke, der kan være Tale om, at Riksbanken vil indgaa paa en absolut Forpligtelse til ikke at omsætte Papiret. Men det er lige saa sikkert, at det er Meningen, at det skal ligge fast, og der vil ikke være nogen som helst Fristelse for den

svenske Riksbank til at sætte dette 4/2 pCts Papir i Omløb.

Der er udtalt Beklagelser over, at Lovforslaget først foreligger nu — det var særlig det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds, som udtalte Beklagelse derover. Lovforslaget er imidlertid fremsat saa hurtigt, som det kunde fremsættes. Der har været truffet Aftale om, at det skulde fremsættes omtrent samtidig i de tre Lande, og jeg har ikke ønsket at fremsætte det her, før der var skabt Sikkerhed for, at det vilde blive vedtaget i de to andre Lande. Saa længe jeg ikke har kunnet regne med en saadan Sikkerhed, har jeg ikke ønsket at fremsætte Forslaget; det er fremsat saa tidligt, som det efter min Mening kunde og burde.

Hermed tror jeg at have besvaret de Bemærkninger, der er henvendt til mig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Dag Kl. 3²⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om indenlandsk Skillemønt.

Mødet hævet Kl. 3¹⁵.

58de Møde.

Fredag den 15. Februar Kl. 3²⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om indenlandsk Skillemønt.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1039).